

ת"פ 30974/03 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלנצאצרא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 30974-03 מדינת ישראל נ' אלנצאצרא

בפני כב' השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מוחמד אלנצאצרא
הנאשם

nocchim: ב"כ המאשימה עו"ד מיכל מזור

ב"כ הנאשם עו"ד שרון נהרי

הנאשם התייצב

גזר דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש ביום 17.3.14 כתוב אישום המיחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק"), תקיפה במקרים חמירויות, עבירה לפי סעיף 380 + 329(א) לחוק, נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק וחבלה בכונה חמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק.

2. הנאשם נעצר ביום 4.3.13 ווחרר למעצר בבית ביום 17.6.14.

3. ביום 26.6.14 הוצג לבית המשפט הסדר טיעון ולפיו יודה הנאשם וירושע בעובדות כתוב אישום מתוקן בו הומר סעיף האישום האחרון לעבירה של ניסיון לחבלה חמורה במקרים חמירויות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) וסעיף 25 לחוק.

כן, הוסכם כי המאשימה תטען למתחם ענישה של 3 עד 6 שנות מאסר בפועל ותעתור להשิต על הנאשם את הרף הנמוך במתחם, וכי עובר לטיעונים לעונש יפקיד הנאשם סך של 50,000 ₪ בכספי בית המשפט לטבות פיצויים למשפחה המנוח וכן יציג הסכם סולחה בין המשפחות.

עמוד 1

הנאשם הודה והורשע במיוחס לו, ולבקשת בא כוחו הזמן תסקיר שירות מבחן בעניינו.

כתב האישום המתוקן

4. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בעקבות סכוסר כספי בין איברהים אזברגה (להלן: "המתלון") לבין הנאשם על חוב בסך 250 ₪ קשור הנאשם קשור עם מספר בני משפחה ומקורבים (להלן: "בני משפחת נסארה") לתקופת את המתלון, וביום 18.5.13 הגיעו בני משפחת נסארה כשהם חמושים באלוות לבית הקפה בכיביש 24 בטיביה, בו ישבו באותה עת המתלון, בני משפחתו ומקורביו (להלן: "בני משפחת אזברגה").

הנאשם ניגש למTELON וביקש ממנו לצאת עמו החוצה, המתלון עשה כן, השניים החליפו דין ודברים והנאשם ובני משפחתו תקפו את המתלון באמצעות האלוות.

בעקבות זאת יצאו בני משפחת אזברגה מבית הקפה ובין הצדדים התפתחה קטטה, במהלך נמלט המתלון מהמקום ברכב. בני משפחת נסארה דלקו אותו ובני משפחת אזברגה נסעו אחריהם לעבר "מחם המשפחות" בטיביה בסמוך לכיביש 444 (להלן: "זירת האירוע").

במהלך הנסעה ניסו בני משפחת אזברגה לפגוע במTELON ואחד מהם אף השליך לעברו כלי עבודה ממכתת שפגע בזרועו.

כשהגיעו לזירת האירוע יצאו מכלי הרכב, התפתחה רבת משתתפים בה ההכו זה זה במקלות וABBINS, וחלק מהמעורבים אף היו חמושים באקדחים וירו בהם לכל עבר.

לזירת האירוע הוזעקו מנהיגי המשפחות ובהם השיח' איברהים אזברגה, וכוחות משטרת, אשר חצצו בין הניצים במטרה להרגיע את הרוחות, אולם ללא הועיל.

במהלך כך שלפ' הנאשם אקדח שנשא על גופו, וירה באמצעותו מספר פעמים לעבר חלק מבני משפחת אזברגה כשהוא מנסה לפגוע בהם, ולאחר מכן נמלט מזירת האירוע.

כתוצאה מההמ.bioar לעיל נגרמה למTELON חבלה של ממש, ומשתתפים רבים בקטטה נפצעו ופונו לקבלת טיפול רפואי ובهم עלי אזברגה, שנפגע מקליע שחרד לרגלו השמאלית, נותח ואושפז; רמאן אזברגה, אשר נפגע מקליע בחזה, נותח ואושפז והשיח' איברהים אזברגה, אשר נפגע מקליע בצוואר, נותח, הורדם ומת מפצעיו ביום 24.5.13 בבה"ח בלינסון.

تسקיר שירות מבחן

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

5. מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו בן 35, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי שנתיים וחצי עד שש וחצי בהתאם. עובר לעצמו עבד בחנות לחומרה בניין בטיביה ובעובדות עפר. לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2009 בגין עבירות הפרעה לשוטר והשנייה משנת 2006 בגין ניסיון הסעת תושב השווה שלא כדין, בגין נדון לעונשי מאסר מותניים ולקנסות.

מתיאוריו של הנאשם את האירוע עלה כי הוא משיליך את מרבית האחריות על התנהלותו של המתلون, ולהתרשומות שירות המבחן הוא נוטה ל"דחיסה רגשית": מחזיק בעמדות הנוגנות לגיטימציה לאלים, הרתעה באמצעות כוחנים ואףילו שימוש בנשק במצבים של פגיעה בכבוד המשפחה, כי הוא נוטה לצמצם חלקו לאירוע ומרוכז במקרים שימושם בגין התנהגוותו ואני מגלה אמפתיה לנפגעים באירוע. כן התקבל הרשות כי נכונותו להשתלב בטיפול נובעת מהצורך לקידום ההליך המשפטי ולנווכח קושי להציג על כלון בהתנהגוותו באירוע הנדון ספק אם יכול להיתרם מהתערבות טיפולית בשלב הנוכחי.

ה הנאשם הציג בפני שירות המבחן הסכם סולחה, וממתلون אישר את קיומה, ציין כי לא נפגע באירוע וכי אין לו טינה כלפי הנאשם.

המלצות שירות המבחן הינן הטלת ענישה מוחשית שתהיה בעלת אלמנט הרתעתי אך לא מאפשרת שיקומו של הנאשם בעתיד.

ראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיעו את גילוון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם שתי הרשעות קודמות כمفורת.

7. כמו כן העיד מטעם המאשימה פקד שי בלנק, קציןobilous בתחנת טירה אשר שימש כקצין תורן במועד האירוע, תאר את עצמת האלים שנטקתה באירוע, את הסיכון שנגרם לח"י אדם ואת תחושת חוסר הביטחון שלו כשוטר באירוע. כן ציין כי להערכתו נכחו במקום מאות אנשים.

הטייעונים לעונש

8. ב"כ המאשימה הציגה את הסדר הטיעון ולפיו הפקיד הנאשם מבעוד מועד בקופה בית המשפט 50,000NL כפיצוי למשפחה המנוח, ועתה להטיל על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל ועונש מאסר מותנה.

הסדר הטיעון, לטענתה, נעוז בקשימים ראיתיים ממשמעותם הנוגעים לשאלת זהות הנאשם וחלקו במסכת העובדתית שפורטה לעיל.

ב"כ המאשינה עמדה על חומרתן של העבירות, על כך שוויכוח פועל התפתח להתרעות רבתית, והוביל לתוצאה טראגית, על הסכנה שעמדו בה מעורבים רבים, בהם שוטרים ואזרחים תמיימים, על התעוזה שבאיזהות נשק ועשית שימוש בו כפי שנעשה על ידי הנאשם ועל עמדתו של הנאשם כפי שהוא יטוי אף אל מול שירות המבחן.

לשיטה, הסדר הטיעון מażן בין חומרת המעשים מחד לבין סיבות לקולא ובהן הודאת הנאשם על אף קשיים ראויים ממשמעותיים, לקיחת אחירות על ידו ופיצוי משפטה המנוח, העובדה שהנאשם הינו המעורב היחיד שהועמד לדין, סיבותו האישיות, העובדה שזהו מסרו הראשוני והחיסכון בזמן שיפוטו.

כתימוכין לעתירתה הפנתה ב"כ המאשינה לפסיקה כדלקמן:

א. ת"פ (מחוזי חיפה) 5711-02-09 מדינת ישראל נגד שחיבר - נדון סכסוך בין שתי משפחות שהוביל לאירוע ירי רב משתפים ממנו נפגעו המנוח ואדם נוספת. הנאים, נורטטיבים ובעל משפחות, הורשו לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות החזקת נשק ונשיאותו, גריםת חבלה בכונה מחמירה. בית המשפט שם עמד על הסכמה הטמונה בירוי, אשר התממשה בהרגתו של המנוח, וקבע כי בעבירות נשיאת נשק ללא רישון וירוי בשטח מגורים לעבר אחרים בכונה לפגוע בהם טווח העונישה ההולם נע בין 3-5 שנות מאסר בפועל. במקרה זה, מבלי שהושג הסכם סולחה בין הצדדים, ולא הודה וחרטה מצד הנאים, הוטלו על כל אחד מהם 3 שנות מאסר לריצוי בפועל.

ב. ע"פ 4689/10 מחאג'נה נגד מדינת ישראל - בעקבות סכסוך בין המערער לקרובי משפחתו, נשא המערער אקדח והלך לבitem של קרובי משפחתו והחל לירות לכל עבר. המערער הורשע בעבירות ניסיון ללחבה בכונה מחמירה, עבירות החזקה, הובללה ונשיאה של נשק ועבירה יריות באזרח מגורים. מדובר בעבירה שנייה מסווגה שביצע המערער, שעיה שתליו ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירות אחרות. בנסיבות אלה הוטלו עליו 42 חודשים מאסר בפועל ועונש המאסר המותנה הופעל במצב בר קיימה עליו לרצות בסך הכל 60 חודשים מאסר בפועל. לנוכח עבורי של המערער אין מקרה זה דומה לענייננו.

ג. ת"פ 20782-09-06 מדינת ישראל נגד ابو סבלאן - הנאשם, צעיר ללא עבר, הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות חבלה ופיצעה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק, לאחר שיחד עם אחר ירה לעבר המתлонן באמצעות אקדח. כתוצאה מהיר נגרם למטיילן שבר ריסוק והוא נותח ואושפץ. לאחר האירוע הושג הסכם סולחה בין המשפחות. בנסיבות בהן לא נטל הנאשם אחירות על מעשיו הוטלו עליו 60 חודשים מאסר בפועל.

9. ב"כ הנאשם עמד על כך שעבורי של הנאשם אינו מכבד, כי הוא צעיר, נשי ואב לילדים רכים בשנים, נורטטיבי ועובד. מתוך מאות האנשים שהיו מעורבים באירוע הוא היחיד שנעצר והועמד לדין, ובחילוף הזמן מעת האירוע לא זו בלבד שלא היו אירועים נוספים בין לבעבירות המתлонן אלא שאף הושג הסכם סולחה בין המשפחות. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להשתת על הנאשם עונש של 6 חודשים מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

כתימוכין לעתירתו הפנזה הנאשם לאסופה פסיקה, ממנה אפנה לפסקי הדין המפורטים להלן:

א. ת"פ (מחוזי ב"ש) 8151/05 מדינת ישראל נגד ابو מדיעם - בגין סכום משפחתי בין פלגיים במשפחה התרחשה קטטה המונית באמצעות אלות, מקלות עץ והנאם הורשע בעבירות חבלה בכוננה מחמירה, תקיפה בנסיבות חמירות, הפרת הוואה חוקית, איום והחזקת סכין. תסוקור שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית, הושג הסכם סולחה. בית המשפט הטיל על הנאם 18 חודשים מאסר בפועל.

ב. תפ"ח (מחוזי ת"א) 40020/00 מדינת ישראל נגד מסראווה - בעקבות ויכוח הגיעו הנאים למסעדה ירו בשני אקדחים שהיו ברשותם לכל עבר. כתוצאה מהיריות נגרם מוות של אדם ונפצעו נוספים במסעדה באותה העת. בית המשפט הטיל על הנאים 3 שנות מאסר בפועל.

לא מצאתי לסקור פסיקה שהוגשה לי שאינה רלבנטית או צזו המתיחסת לעבירות חמורות פחות שנדרנו בבית משפט השלים.

אשר למשמעות הסולחה בשלב הטיעונים לעונש הפנה ב"כ הנאם לע"פ 7126/04 גדייר נגד מדינת ישראל, ע"א 621/04 עלי אסעד נגד אמל קבלאן, וכן הפנה למאמרו של רון שפירא "הגעה העת לסולחה", שפורסם בפרק ליט מה תשס"ו.

10. הנאם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לסעיף 40ג. לחוק, מתחם העונש ההולם לכל "מעשה עבירה" יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

בtron המתחם האמור, על בית המשפט לגזר את העונש המתאים לנאם, בהתאם בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, כגון נסיבותיו האישיות של הנאם ובערו הפלילי, אלא אם כן מצוי בית המשפט נסיבות המצדיקות סטייה מהמתחם האמור.

12. לאחר עיון בעבודות כתוב האישום המתוון מצאתי כי המדבר במעשה עבירה אחד, אשר החל כאשר הנאם הגיע לזרת המריבה כשהוא נושא אקדח על גופו, בלוויית בני משפחתו שהיו מצודים באלו. הנאם ציפה ונערך לקיומו של עימות אלים, יזם אותו ולא היסס להשתמש בכך - והכל בשל ויכוח על סכום כסף פעוט. אף לאחר שנס המתلون על נפשו המשיכו הנאם ובני משפחתו לרודף אחריו. בהמשך, ב"מתחם המשפחות", מקום בו נכחו אנשים רבים והיתה התקהלות רבתית, ואף לאחר שכוחות משטרת ומנהגי משפחות ניסו ככל יכולתם להפריד בין הנצים,

המשךו הנאשם ובני משפחתו בפרץ האלים והנאשם אף הרהיב עוז וביצע ירי במספר הזרדנויות לעבר קהיל אנים מבני משפחת אצברגה תוך שכיוון בכוונת מכוון לפגוע בהם, ולאחר מכן נמלט מזירת האירוע.

13. במעשהו של הנאשם יש להצביע על בריאותם, כוחנות, תעוזה עברינית של ממש, זלזול בח' אדם ופגיעה בתחוות הביטחון של הציבור.

לא ניתן להשלים עם מצב של ירי באזרע מגורים בשל סכוך אישי או כעס. בית המשפט העליון אמר דברו לא אחת, על אלה הנוטלים את החוק לידיים ומנסים לישב סכסוכים וויכוחים, תוך שימוש בנשק קר או חם. נקבע, כי יש להילחם בתופעה זו באמצעות עונשה קשה ומחמירה כפי שນפק בע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן [פורסם ב公报]:(7.2.2005)

"לאחרונה נתקלים אנו במעשי בריאות שלא ידענו בעבר. שם בעבר "ישבו צעירים", גם מי שאינו צעירים, חילוקי דעתם שביניהם בסכינים שנעלו בגפו של הזולות - 'הת תרבות הסיכון' קראנו לתופעה ממאירה זו - הנה כוים עליינו - או שמא נאמר: ירדנו - ברמה ובחומרה; לא עוד "ישוב סכסוכים בנשק קר אלא "ישוב סכסוכים בנשק חם... תופעה נוראה זו פשתה בחברתנו, הייתה כמחללה ממארת, וחובה היא המוטלת עליינו, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו. מלחמה היא שאסור לעשות בה ויתורים, שם נותר ונسلح המתגבר התופעה ותלך. חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלים היא בהטלת עונשים רואים. בבואהנו לגזר עונשים על עבריים כמשיב שלפנינו, שומה עליינו לשות נגד עינינו לא רק את המשיב ואת צורci שיקומו; לא רק את משפחתו הסובלת בשל מעשיו; אלא גם את הנפגעים מעשי של המשיב ואת הנפגעים מעשיים-בכח שייעשו אם לא נגיב בחומרה על מעשיים כמושה המשיב" (וראו גם, ע"פ 10/6412 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 19.7.2011); ע"פ 10/175 חנוכיב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (18.6.2008); ע"פ 3519/04 דן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 09/8675 דיגנקוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (20.9.2004); ע"פ 6395/12 עזריאל נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (2.2.2014))."

כן נקבע, כי עבירות נשק "מקומות פוטנציאלי להסלמה עברינית ויצרות סיכון ממש וחרום לשלם הציבור וביטחונו", וכי החומרה שבUberiorות הנשק מתבטאת גם בהמה שעלו היה להתרחש (ע"פ 13/116 ועקבנן נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 7 (31.7.2013), וע"פ 11/3156 זראייה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 5 (21.02.2012)).

סיכון זה למרבה הצער אף התmesh במרקחה דן, עת נפגעו מירי של כדורים תועים (שאין די ראיות על מנת לקשרו למי מן המעורבים באירוע) עלי ורמדאן אצברגה וכן מצא את מותו הטרagi השיח' איברהים אצברגה, שהגיע למקום על מנת לנסות לפרש ולפיסס בין הניצים.

בהתאם לכך, מדיניות הנהוגה בעבירות הנאהגה עליה היא מדיניות של עונשה מחמירה המכחיבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שעזו הרשותו הראשונה (ע"פ 12/2006 מדינת ישראל נ' אסדי [פורסם ב公报] (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 12/7502 כויס נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 6 (25.6.2013)).

בע"פ 12/8870 חאלדי נגד מדינת ישראל הורשו העשויים בתקיפות מתلون באמצעות מוט ברזל ושוקר חשמלי בגין ויכוח אודות איסוף בקבוקים בסמוך לתחנת דלק. כתוצאה מעשייהם נחבל המתلون ונגרמו לו

שברים וחבלות. עונש של 45 חודשים מאסר בפועל שהושת על המתלונים, צעירים נעדרי עבר פלילי, אושר על ידי בית המשפט העליון. כאמור, לא עשית שימוש בנשק חם.

14. בהתחשב בערך החברתי המוגן, במידה הפגיעה בו בנסיבות האירוע דן וברמת הענישה, אני קובעת כי מתחם הענישה במקרה דן נع בין 30 ל- 60 לחודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה

15. הנאשם הינו צער, נשוי ואב לילדים קטנים, ועברו הפלילי אינו מכבד. כמו כן יש לזכור לזכותו את הودאותו ולקחת האחריות במיחס לו, את העבודה שהוא היחיד ממשתתפי האירוע שהועמד לדין ואת החיסכון בזמן השיפוט.

16. שיקול נוספת הינה העבודה כי בין משפחת המתלון הווג הסכם סולחה, ואף הופקד פיצוי בסך 50,000 ₪ למשפחה המנוח.

17. מайдך אין להתעלם מכך שלהתרומות שירות המבחן הנאשם נוטה להשליך האחריות על מעשיו, כי אין מקום בשלב זה להתרבות טיפולית וכי דזוקה ענישה מוחשית תוכל להציב לנאשם גבולות ברורים.

18. אף שהסולחה יכולה להיות שיקול בגזרת העונש, היא אינה בגדר שיקול מכريع, וכפי שנפסק בע"פ 11/6340 זחיאקה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (16.2.2012)():

"אין חולק כי אקט הסולחה מקדם את השכנת השלום בין הנאשם לבין קורבנו וכי הוא מלמד על גטילת אחריות מצד הראשון תוך פיצויו של השני. אולם הסולחה, הנערכת במסגרת פרטיות, אינה יכולה לשמש תחליף לענישה על-פי חוק בידיהן של רשות האכיפה".

19. לאור האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.3.13 עד ליום 17.6.14.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך שנתיים מיום שחררו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע, כל עבירה נשק שהיא פשע וכל עבירה אלימות שהיא פשע.
- ג. פיצוי בסך 50,000 ₪ שהופקד בכספי בית המשפט לטובת המשפחה המנוח ואשר יועברו למשפחה המנוח בהתאם להוראות סעיף 22 לחוק נפגעי עבירה, תשס"א-2001.
- ד. הנאשם יתיצב לריצויו מאסרו ביום א' 2.11.14 עד השעה 11:00 בנסיבות בית המשפט כשהוא מצויד בתעודת זהות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.